

herom ved forkyndelsen af ankestævningen. Forslaget indebærer en mindre skærpelse af den gældende ordning, hvor indstævnte ifølge retsplejelovens kapitel 6, § 5, stk. 3, er berettiget til at opretholde den ved kredsretten nedlagte påstand, selv om den pågældende ikke har fået fuldt medhold ved dommen, og selv om det kun er modparten, der har anket. Efter forslaget gælder en sådan ret stadig, men det kræves nu, at indstævnte nedlægger sin påstand inden for den frist, som meddeles ved forkyndelsen af ankestævningen, hvis påstanden skal lyde på andet end stadfæstelse af dommen. Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med forslaget til reglerne for udeblivelse efter § 510, jf. nærmere betænkningens afsnit XI, kap. 3.1.8. og 3.1.12. Det foreslås, at landsretten skal underrette appellationen, hvis der ikke indleveres et svarskrift rettidigt.

Til § 504

Bestemmelsen, som er ny, fastlægger formkravene til et svarskrift fra sagsøgte. Ligesom for ankestævninger foreslås det bl.a., at der foruden oplysning om en adresse, hvor meddelelser kan sendes til og forkyndes for indstævnte, skal fremgå indstævntes eventuelle telefonnummer og telefaxnummer, hvilket skal bidrage til at lette kontakten mellem retten og parten. Der foreslås ingen retsvirkninger af, at svarskriftet ikke overholder formkravene. Bestemmelsen har således karakter af en ordensforskrift, som også tjener et vejledende formål for den indstævnte. Er indstævntes svarskrift meget mangelfuldt, bør landsretten indkalde den pågældende til retten, således at forberedelsen for indstævntes vedkommende kan foregå mundtligt, jf. herved § 514, stk. 1, jf. § 216, stk. 2.

Til § 505

Bestemmelsen, som er ny, men som svarer til den gældende retstilstand, fastslår landsrettens ret til at bestemme forberedelsens omfang mv. En tilsvarende regel er foreslået for sagens behandling i 1. instans, jf. herved § 223 og bemærkningerne hertil. Virkningerne af bestemmelsen svarer i hovedsagen til ordningen efter den danske retsplejelovs § 378, jf. herved §§ 508-513, hvoraf det fremgår, at partens undladelse af at indlevere et processkrift i overensstemmelse med retens bestemmelse har samme virkning som partens udeblivelse fra et retsmøde.

Nye påstande, anbringender og beviser

Til § 506

Bestemmelsen regulerer spørgsmålet om parternes adgang til under ankesagen at inddrage påstande og

anbringender, der ikke har været gjort gældende i 1. instans. Der er tale om en ny bestemmelse, idet spørgsmålet om såkaldt nova mv. ikke tidligere har været reguleret nærmere i Grønland.

Om adgangen til at fremsætte påstande og anbringender, der ikke har været gjort gældende i 1. instans, foreslås det ved *stk. 1*, at sådan fremsættelse kun kan ske med landsrettens tilladelse, hvis modparten protester imod det. Tilladelsen kan gives, hvis en af de i *stk. 1, nr. 1-3*, nævnte betingelser er opfyldte. Dette svarer i det hele til ordningen efter den danske retsplejelovs § 383, stk. 1 og 2.

Ved *stk. 2* gives der landsretten adgang til af egen drift at nægte fremsættelsen af påstande og anbringender, som ikke har været gjort gældende i 1. instans, og som ville gøre det nødvendigt for landsretten at tage stilling til forhold, der ikke har foreligget for den foregående instans. Denne del af bestemmelsen svarer til den danske retsplejelovs § 384.

I *stk. 3* foreslås, at der skal gælde strengere betingelser for at komme med nyt processtof, efter at en ankesag er berammet til hovedforhandling, og forberedelsen af sagen dermed er afsluttet. Retten skal kunne nægte parterne at fremsætte nye påstande og anbringender, hvis de burde have været fremsat tidligere under anken.

Til § 507

Bestemmelsen omhandler spørgsmålet om parternes ret til at føre beviser for landsretten, som ikke har været ført i 1. instans. Der er tale om en ny bestemmelse, idet spørgsmålet om nova mv. ikke tidligere har været reguleret nærmere i Grønland.

Ifølge bestemmelsen har parterne ret til at føre bevis for landsretten, selv om det pågældende bevis ikke har været ført i 1. instans. En tilsvarende ret gælder forudsætningsvis efter den danske retsplejelovs § 380, der fastsætter visse tidsmæssige betingelser for partens fremsættelse af anmodninger til bevisførelsen. Den danske retsplejelovs § 381 indeholder i tilslutning hertil en hjemmel for retten til at se bort fra undskyldelig fristoverskridelse. Sådanne tidsfrister foreslås ikke indført i Grønland, hvor bl.a. hensynet til de mange selvmødere findes at tale for en mere fleksibel ordning.

Udeblivelse

Til § 508

Bestemmelsen, der er ny, omhandler virkningerne af, at begge parter udebliver fra retsmødet, eller at parterne samtidig undlader at indlevere et processkrift i